

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 15. oktobra 2014*

„Predhodno odločanje — Povračilo davkov, ki jih je država članica pobrala s kršitvijo prava Unije“

V zadevi C-331/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (Romunija) z odločbo z dne 30. maja 2013, ki je prispela na Sodišče 18. junija 2013, v postopku

Ilie Nicolae Nicula

proti

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu,

Administrația Fondului pentru Mediu,

SODIȘČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts, podpredsednik, M. Ilešič (poročevalec), L. Bay Larsen, A. Ó Caoimh, C. Vajda, in S. Rodin, predsedniki senatov, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund in J. L. da Cruz Vilaça, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. marca 2014,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za I. N. Niculaja D. Târșia, odvetnik,
- za romunsko vlado R. Radu, V. Angelescu in A.-L. Crișan, agenti,
- za Evropsko komisijo R. Lyal in G.-D. Bălan, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. maja 2014

izreka naslednjo

* Jezik postopka: romunščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 6 PEU in 110 PDEU, členov 17, 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter načel pravne varnosti in prepovedi *reformatio in peius*.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med I. N. Niculajem na eni strani ter Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu (uprava za javne finance v Sibiuu) in Administrația Fondului pentru Mediu (uprava okoljskega sklada) na drugi, ker sta zadnjenavedeni zavrnila njegovo zahtevo za povračilo okoljske dajatve za onesnaževanje za avtomobile (v nadaljevanju: okoljska dajatev za onesnaževanje), ki je bila pobrana v nasprotju s pravom Unije.

Pravni okvir

- 3 Z izredno uredbo vlade št. 50/2008 o določitvi okoljske dajatve za onesnaževanje za avtomobile (Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule) z dne 21. aprila 2008 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 327 z dne 25. aprila 2008, v nadaljevanju: OUG št. 50/2008), ki je začela veljati 1. julija 2008, je bila določena okoljska dajatev za onesnaževanje za vozila iz kategorij od M1 do M3 in od N1 do N3. Obveznost plačila zneska te dajatve je nastala med drugim ob prvi registraciji avtomobila v Romuniji.
- 4 OUG št. 50/2008 je bila večkrat spremenjena, nato pa razveljavljena z zakonom št. 9/2012 o dajatvi za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov (Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule) z dne 6. januarja 2012 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 17 z dne 10. januarja 2012, v nadaljevanju: zakon št. 9/2012), ki je začel veljati 13. januarja 2012.
- 5 V skladu s členom 4 zakona št. 9/2012 obveznost plačila dajatve za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov ni nastala le ob prvi registraciji avtomobila v Romuniji, temveč pod nekaterimi pogoji tudi ob prvem vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu v Romuniji.
- 6 Vendar je bila na podlagi izredne uredbe vlade št. 1/2012 o zadržanju uporabe nekaterih določb zakona št. 9/2012 o dajatvi za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov in vračilu dajatve na podlagi določb člena 4(2) tega zakona (Ordonanță de Urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege) z dne 30. januarja 2012 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 79 z dne 31. januarja 2012), ki je začela veljati 31. januarja 2012, naložitev te dajatve za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov ob prvem vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu v Romuniji zadržana do 1. januarja 2013.
- 7 Izredna uredba vlade št. 9/2013 o okoljski taksi za motorna vozila (Ordonanță de urgență nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule) z dne 19. februarja 2013 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 119 z dne 4. marca 2013, v nadaljevanju: OUG št. 9/2013), s katero je bil razveljavljen zakon št. 9/2012, je začela veljati 15. marca 2013.
- 8 Člen 4 OUG št. 9/2013 določa:
„[Okoljska] taksa [za motorna vozila] (v nadaljevanju: okoljska taksa) se plača samo enkrat:
(a) ob tem ko prvi lastnik v Romuniji vpiše pridobitev lastninske pravice na motornem vozilu v evidenco pristojnih organov in pridobi potrdilo o registraciji in registrsko številko;
(b) ob ponovni vključitvi motornega vozila v nacionalni vozni park v primeru, da je bil ob izključitvi iz nacionalnega voznega parka lastniku vrnjen preostali znesek [okoljske takse] [...];

- (c) ob vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu, za katero ni bil plačan posebni davek za osebna vozila in motorna vozila, [okoljska dajatev za onesnaževanje] ali dajatev za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov v skladu z zakonodajo, ki je veljala ob registraciji;
- (d) ob vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu za motorna vozila, za katero je sodišče odredilo povračilo dajatve ali registracijo brez plačila posebnega davka za osebna vozila in motorna vozila, [okoljske dajatve za onesnaževanje] ali dajatve za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov.“

9 Člen 12(1) in (2) OUG št. 9/2013 določa:

„1. Če je posebni davek za osebna vozila in motorna vozila, [okoljska dajatev za onesnaževanje] ali dajatev za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov, ki je bil plačan, večji od takse na podlagi uporabe teh določb o okoljski taksi, izračunane v (romunskih levih (RON)) po menjalnem tečaju, ki se uporablja ob registraciji ali vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu, se lahko razlika do zneska, ki je bil plačan, v skladu s postopkom, določenim s pravili o načinu uporabe te izredne uredbe, vrne izključno zavezancu za plačilo. Razlika, ki jo je treba povrniti, se izračuna s formulo, določeno v tej izredni uredbi, z elementi, ki se upoštevajo ob registraciji ali ob vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu.

2. Razlika med zneskom, ki ga zavezanec plača iz naslova posebnega davka za motorna vozila, [okoljske dajatve za onesnaževanje] ali dajatve za onesnaževanje z emisijami iz avtomobilov, na eni strani in zneskom, izračunanim na podlagi uporabe [okoljske takse], na drugi se povrne v zastaralnem roku, predvidenem v uredbi vlade (št. 92 o zakoniku o davčnem postopku (Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală) z dne 24. decembra 2003 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 941 z dne 29. decembra 2003)), ki je bila ponovno objavljena s poznejšimi spremembami in dopolnitvami v skladu s postopkom, določenim s pravili o načinu uporabe te izredne uredbe.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 10 N. I. Nicula, romunski državljan s prebivališčem v Romuniji, je leta 2009 kupil rabljeno motorno vozilo, ki je bilo prvič registrirano v Nemčiji. Za registracijo tega vozila v Romuniji je moral na podlagi člena 4 OUG št. 50/2008 plačati 5153 RON okoljske dajatve za onesnaževanje.
- 11 Tribunalul Sibiu je s sodbo z dne 3. maja 2012 ugodilo tožbi, ki jo je N. I. Nicula pri tem sodišču vložil zoper Administrația Fondului pentru Mediu, ki je prejemnica okoljske dajatve za onesnaževanje, in odredilo, da mora ta uprava navedeno dajatev vrniti, ker je bila določena s kršitvijo člena 110 PDEU, kot ga je Sodišče razložilo v zadevi Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219). Vendar pa je to sodišče zavrnilo tožbo v delu, v katerem je bila vložena zoper Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, to je uprava, ki je dajatev pobrala.
- 12 Curtea de Apel Alba-Iulia je na podlagi pritožbe zoper navedeno sodbo 25. januarja 2013 odločilo, da to sodbo razveljavi in zadevo vrne v ponovno odločanje na sodišče prve stopnje, ter za namen novega odločanja o zadevi poudarilo, da v tovrstnih sporih sodni postopek za povračilo dajatve, pobrane s kršitvijo prava Unije, ni mogoč le zoper prejemnika, ampak tudi zoper subjekt, ki je dajatev pobral.
- 13 OUG št. 9/2013 je začela veljati 15. marca 2013, to je po ponovnem vpisu zadeve v vpisnik pri Tribunalul Sibiu. To navaja, da se v skladu s tem zakonodajnim aktom že plačana okoljska dajatev za onesnaževanje lahko povrne le, če je plačana okoljska dajatev za onesnaževanje višja od okoljske takse, ker je povračilo določeno v taksativno naštetih primerih in je omejeno na tako morebitno razliko.

- 14 V konkretnem primeru I. N. Niculaja znaša okoljska taksa, izračunana na podlagi OUG št. 9/2013, za zadevno vozilo 8 126,44 RON, prej plačana okoljska dajatev za onesnaževanje pa 5153 RON. Po mnenju Tribunalul Sibiu tožeča stranka v postopku v glavni stvari napačno trdi, da protivrednost okoljske takse za njeno motorno vozilo znaša le 3 779,74 RON, saj se na podlagi člena 12(1), drugi stavek, navedene OUG razlika, ki se povrne, izračuna na podlagi formule za izračun iz navedene uredbe, pri čemer se uporabijo elementi, ki so bili upoštevni ob registraciji, ne pa trenutno obstoječi elementi.
- 15 Navedeno sodišče tako meni, da I. N. Nicula na podlagi OUG št. 9/2013 nima pravice do povračila okoljske dajatve za onesnaževanje in pripadajočih obresti, ustrezní znesek namreč zadržijo davčni in okoljski organi kot okoljsko takso, ker je vrednost te takse višja od okoljske dajatve za onesnaževanje, ki je bila plačana ob registraciji njegovega vozila.
- 16 V teh okoliščinah je Tribunalul Sibiu prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:
- „Ali je mogoče določbe člena [6 PEU], členov 17, 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 110 PDEU ter načeli pravne varnosti in prepovedi *reformatio in peius*, ki sta določeni v pravu [Unije] in v sodni praksi Sodišča (sodbi Belbouab, 10/78, EU:C:1978:181, in Belgocodex, C-381/97, EU:C:1998:589), razlagati tako, da nasprotujejo predpisu, kakršen je [OUG št. 9/2013?]"
- 17 Romunska vlada je v skladu s členom 16, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije zahtevala, naj to zaseda v velikem senatu.

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 18 Romunska vlada meni, da ta predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten. V zvezi s tem na prvem mestu navaja, da zadevna določba nacionalnega prava, ki jo navaja predložitveno sodišče, to je člen 12 OUG št. 9/2013, ureja upravni in zunajsodni postopek povračila dajatev, tako da ta predpis sodiščem, ki obravnavajo zahteve za povračilo dajatev, pobranih s kršitvijo prava Unije, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ne določa omejitev pri razlagi. Zato naj bi predložitveno sodišče napačno menilo, da mu navedena določba onemogoča odreditev povračila celotnega zneska, ki ga je I. N. Nicula plačal kot okoljsko dajatev za onesnaževanje.
- 19 Drugič, romunska vlada navaja, da OUG št. 9/2013 nikakor ni mogoče uporabiti v postopku v glavni stvari, saj v trenutku, ko je I. N. Nicula plačal okoljsko dajatev za onesnaževanje, ni veljala.
- 20 Romunska vlada na podlagi tega meni, da odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, ne bo koristen za razrešitev spora iz postopka v glavni stvari in da je zato treba predlog za sprejetje predhodne odločbe zavreči kot nedopusten.
- 21 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča v okviru postopka, določenega v členu 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za izrečeno sodno odločbo, presoja – glede na posebnosti zadeve – tako nujnost sprejetja predhodne odločbe, da lahko izda sodbo, kot upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču. Sodišče je zato, če se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, načeloma dolžno odločati (glej v zvezi s tem sodbe *Gouvernement de la Communauté française in Gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, točka 28; *Zurita García in Choque Cabrera*, C-261/08 in C-348/08, EU:C:2009:648, točka 34, in *Filipiak*, C-314/08, EU:C:2009:719, točka 40).

- 22 Vendar je Sodišče prav tako odločilo, da mora v izjemnih primerih samo preizkusiti okoliščine, v katerih mu je nacionalno sodišče predložilo zadevo, da preveri, ali je zanjo pristojno (glej v tem smislu sodbo Filipiak, EU:C:2009:719, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 23 V zvezi s tem je treba navesti, da je sprejetje predhodne odločbe o vprašanju, ki ga postavi nacionalno sodišče, mogoče zavrniti le, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v glavni stvari, če gre za hipotetičen problem oziroma če Sodišče nima na voljo potrebnih dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko podalo koristen odgovor na postavljena vprašanja (sodba Zurita García in Choque Cabrera, EU:C:2009:648, točka 35).
- 24 V obravnavanem primeru je Sodišče na podlagi člena 101(1) svojega poslovnika predložitveno sodišče pozvalo, naj navede, ali se ob upoštevanju vrste postopka, ki poteka pred njim, člen 12 OUG št. 9/2013 uporablja za spor iz postopka v glavni stvari. Navedeno sodišče je v odgovoru, ki je bilo v sodnem tajništvu Sodišča vloženo 13. marca 2014, potrdilo, da je ta člen materialnopravno pravilo, ki se v sporu iz postopka v glavni stvari uporablja v okviru ponovne obravnave zadeve, ki mu je bila predložena na podlagi vrnitve v razsojanje. Po mnenju navedenega sodišča pravilo, ki je določeno v členu 12(1), ni dvoumno in povračilo dajatev, ki so bile plačane pred uvedbo okoljske takse, omejuje na edini primer, ko so te dajatve višje od zneska navedene takse, kot je bila uvedena z OUG št. 9/2013.
- 25 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da odgovor Sodišča glede razlage, za katero je zaprosilo predložitveno sodišče, navedenemu sodišču koristi pri sprejetju odločitve o skladnosti nacionalnega predpisa iz postopka v glavni stvari s pravom Unije, tako da je treba trditve romunske vlade glede domnevne nedopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe zavrniti in na postavljeno vprašanje odgovoriti.

Vsebinska presoja

- 26 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba pravo Unije razlagati tako, da nasprotuje ureditvi povračila dajatev, ki je bila pobrana s kršitvijo prava Unije, kot je ta iz postopka v glavni stvari.
- 27 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je razvidno, da je pravica do povračila dajatev, ki jih je država članica pobrala s kršitvijo pravil prava Unije, posledica in dopolnilo pravic, ki jih zadevnim subjektom zagotavljajo predpisi prava Unije, s katerimi so take dajatve, kot jih je razložilo Sodišče, prepovedane. Države članice so torej načeloma dolžne vrniti dajatve, ki so jih pobrale s kršitvijo prava Unije (sodbi Littlewoods Retail in drugi, C-591/10, EU:C:2012:478, točka 24, in Irimie, C-565/11, EU:C:2013:250, točka 20).
- 28 Poleg tega je Sodišče že presodilo, da imajo subjekti, če je država članica pobrala dajatve s kršitvijo pravil prava Unije, pravico do povračila ne le neupravičeno pobrane dajatev, ampak tudi zneskov, ki so bili tej državi plačani ali jih je zadržala in so s to dajatvijo neposredno povezani (glej v tem smislu sodbi Littlewoods Retail in drugi, EU:C:2012:478, točka 25, in Irimie, EU:C:2013:250, točka 21).
- 29 Načelo obveznosti držav članic, da povrnejo dajatve, pobrane s kršitvijo prava Unije, skupaj z obrestmi, izhaja iz tega prava (sodbi Littlewoods Retail in drugi, EU:C:2012:478, točka 26, in Irimie, EU:C:2013:250, točka 22).
- 30 V obravnavanem primeru je treba najprej navesti, da iz predložitvene odločbe ni jasno razvidno, na podlagi katere različice OUG je bila I.N. Niculaju naložena okoljska dajatev za onesnaževanje na datum registracije njegovega vozila v Romuniji. Vendar je Sodišče že presodilo, da člen 110 PDEU nasprotuje dajatvi, kot je okoljska dajatev za onesnaževanje, ki je bila uvedena z OUG št. 50/2008, tako v izvorni različici kot tudi v spremenjenih različicah (glej v tem smislu sodbi Tatu, EU:C:2011:219, točki 58 in 61, in Nisipeanu, C-263/10, EU:C:2011:466, točki 27 in 29).

- 31 Sodišče je namreč ugotovilo, da je treba ob uporabi določb OUG št. 50/2008, ne glede na to, za katero različico gre, za uvožena rabljena vozila, za katera je značilno, da so zelo stara in rabljena, plačati davek, ki se lahko približa 30 % tržne vrednosti, medtem ko za podobna vozila, ki se prodajajo na nacionalnem trgu rabljenih vozil, zaradi česar se štejejo za enakovrstne domače izdelke v smislu člena 110 PDEU, tako davčno breme ni naloženo. Na podlagi tega je Sodišče ugotovilo, da tak ukrep kupce odvraca od registracije rabljenih vozil, kupljenih v drugih državah članicah, ne odvraca pa jih od nakupa enako starih in rabljenih vozil na domačem trgu (glej v tem smislu sodbi Tatu, EU:C:2011:219, točke 55, 58 in 61, in Nisipeanu, EU:C:2011:466, točke 26, 27 in 29).
- 32 Romunija je na podlagi sodb Tatu (EU:C:2011:219) in Nisipeanu (EU:C:2011:466) sprejela OUG št. 9/2013, ki uvaja novo obdavčitev za avtomobile, in sicer okoljsko takso. V skladu s členom 4 te uredbe nastane obveznost plačila okoljske takse ob prvi registraciji motornega vozila v Romuniji, ali ob ponovni vključitvi motornega vozila v nacionalni vozni park, ali pa ob vpisu lastninske pravice na rabljenem motornem vozilu, za katero ni bil plačan noben davek na vozila, ki je bil pred tem v veljavi, ali za katero je sodišče odredilo povračilo tega davka ali registracijo brez plačila tega davka.
- 33 Kot je razvidno iz predložitvene odločbe in iz odgovora predložitvenega sodišča na zahtevo Sodišča za podrobnejše podatke je v členu 12 OUG št. 9/2013 določena tudi ureditev povračila dajatve, plačane med drugim na podlagi OUG št. 50/2008 ali spremenjenih različic te uredbe, s čimer je zainteresiranim subjektom omogočeno pridobiti povračilo v preteklosti plačanega davka, če znesek te dajatve presega znesek okoljske takse. Predložitveno sodišče meni, da na podlagi navedene določbe I. N. Niculaju ni mogoče povrniti zneska, ki ga je ta plačal kot okoljsko dajatev za onesnaževanje, in z njim povezanih obresti.
- 34 Tako je treba preizkusiti, ali taka ureditev povračila prek kompenzacije zainteresiranim osebam omogoča, da učinkovito izvršujejo pravico do povračila neupravičeno pobrane dajatve, ki jo imajo na podlagi prava Unije.
- 35 V zvezi s tem iz člena 12(1) OUG št. 9/2013, kot ga razlaga predložitveno sodišče, izhaja, da se glede rabljenih avtomobilov, uvoženih iz druge države članice, okoljska dajatev za onesnaževanje, ki je bila pobrana s kršitvijo prava Unije, povrne zavezancu le, če je višja od zneska okoljske takse, izračunane na podlagi podatkov, ki so se upoštevali ob dnevu registracije vozila, uvoženega v Romunijo.
- 36 Kot je navedla Evropska komisija, je iz navedenega razvidno, da ureditev povračila, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v primeru rabljenega vozila, uvoženega iz druge države članice, omejuje ali celo – kot v zadevi iz postopka v glavni stvari – povsem odpravlja obveznost povračila okoljske dajatve za onesnaževanje, ki je bila pobrana s kršitvijo prava Unije, to pa ohranja diskriminacijo, katere obstoj je Sodišče ugotovilo v sodbah Tatu (EU:C:2011:219) in Nisipeanu (EU:C:2011:466).
- 37 Poleg tega so zaradi navedene ureditve nacionalni organi oproščeni obveznosti upoštevanja obresti, ki jih je treba zavezancu, ki je plačal dajatev, plačati za obdobje od trenutka, ko je bila okoljska dajatev za onesnaževanje neupravičeno pobrana, do povračila te dajatve, s tem pa ta ureditev tako ne zadosti zahtevam, ki so navedene v točki 29 te sodbe.
- 38 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da ureditev povračila, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ne omogoča učinkovitega izvrševanja pravice do povračila dajatve, pobrane s kršitvijo prava Unije, to pravico pa imajo zainteresirane osebe na podlagi navedenega prava.
- 39 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da je treba pravo Unije razlagati tako, da nasprotuje ureditvi povračila dajatve, ki je bila pobrana s kršitvijo prava Unije, kot je ta iz postopka v glavni stvari.

Časovna omejitev učinkov sodbe Sodišča

- 40 Romunska vlada je za primer, da bi Sodišče presodilo, da pravo Unije nasprotuje taki dajatvi, kot je okoljska taksa, ki je bila uvedena z OUG št. 9/2013, v pisnih stališčih Sodišču predlagala, naj učinke te sodbe časovno omeji.
- 41 V zvezi s tem je treba navesti, da predložitveno sodišče s tem, da je zaprosilo za razlago prava Unije, Sodišču ni postavilo vprašanja, ali to pravo nasprotuje dajatvi, kot je okoljska taksa, temveč le, ali to pravo nasprotuje ureditvi, kot je ta, ki je bila uvedena z OUG št. 9/2013 in ki določa povračilo dajatve, ki je bila neupravičeno pobrana na podlagi OUG št. 50/2008.
- 42 V teh okoliščinah zadostuje navedba, da se argumenti, ki jih je romunska vlada navedla v utemeljitev časovne omejitve učinkov sodbe Sodišča, nanašajo na druge primere, ki niso zadeva iz postopka v glavni stvari, in da se zato ni treba izreči o predlogu navedene vlade v zvezi s časovno omejitvijo učinkov te sodbe.

Stroški

- 43 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Pravo Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi povračila dajatve, ki je bila pobrana s kršitvijo prava Unije, kot je ta iz postopka v glavni stvari.

Podpisi